

Győri Ítéltábla
Pf.III.20.201/2017/6/I.szám

A Győri Ítéltábla dr.Horváth Gizella ügyvéd és dr.Nagy Domokos ügyvéd által képviselt **I.r., II.r., és III.r. felpereseknek** dr.Nagy Péter ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt a Győri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2017.évi április hó 19. napján P.20.889/2015/41.szám alatt hozott ítélet ellen az alperes 43.sorszámú fellebbezése, a felperesek Pf.3.sorszámú csatlakozó fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Az elsőfokú perköltség tekintetében részben, az alábbiak szerint megváltoztatja: alperes által az államnak fizetendő eljárási illeték összegét 1.009.200. (Egymillió - kilencezer - kettőszáz) Ft-ra leszállítja, az I-II. és III.r. felpereseket egyetemlegesen kötelezi 454.800. (Négyszázötvennégyezer - nyolcszáz) Ft eljárási illeték állam javára történő megfizetésére, az illetékügyben eljáró hatóság felhívására.

A felperesek egyetemlegesen 152.000. (Egyszázötvenkettőezer), az alperes pedig 488.000. (Négyszáznyolcvannyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelesek az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 60.000. (Hatvanezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperesek - az I.r. és II.r. felperesek házastársak, III.r. felperes a közös gyermekük - 2014. június 5. napján személygépkocsival közlekedési balesetet szenvedtek, a baleset okozója az alperesnél rendelkezett gépjármű felelősség-biztosítással.

Az I.r. felperes a balesetben a bal könyöktájon nyílt törést, a jobb alsó végtag kettő bokanyúlványát érintő ficamos bokatörést, a jobb peroneus ideg bénulását szenvedte el. Időszakonként sántít, bal keze a baleset következtében gyengébb, bal felső végtagja körfogata, a kéz szorítóereje csökkent, jobb bokája jelenleg is duzzadt, ami enyhe mozgáskorlátozottságot okoz. Mozgásszervi egészségkárosodása (a bal felső végtag gyengesége, izomsorvadás, hajlítás-nyújtás korlátozottsága, mozgáskorlátozottság) 25%-os; bokaizületi károsodása miatti mozgáskorlátozottság miatt egészségkárosodása 15%-os; krónikus fájdalom szindróma miatti egészségkárosodása 9%-os; pszichés károsodása, szorongása miatti egészségkárosodása 9%-os; össz-szervezeti egészségkárosodása 47%-os. Az I.r. felperesnél a balesettel összefüggésben enyhe pszichés zavar (szorongás) alakult ki, állapota kialakult, végleges, a jövőben megfelelő támogatás-kezelés mellett javulhat. A balesetből származó maradványtünet a felső- és alsó végtagi mozgáskorlátozottság,

krónikus fájdalomszindróma. Az I.r. felperest munkájában a bal felső végtag csökkent terhelhetősége akadályozza, így nehezebb tárgyak emelése, tartós munkafolyamat (pl. téstágyúrás) elvégzése számára nehézséget okoz. A pékhez hasonló munkakört csak ereje fokozott megfeszítésével képes ellátni. Az I.r. felperes párcapcsolata megromlott. A közlekedésben bizalomvesztés és fokozott szorongás jellemzi.

A II.r. felperesnél a balesetből eredő sérülései miatt hasi műtétre került sor a hasi zúzódás, májrepedés, vékonybélrepedés miatt. A háti XI. csigolya törése, bordatörése további műtéti beavatkozást nem igényelt, azt konzervatív módon kezelték. Májrepedése gyógyult, de a hasizom szakadása miatt a hasfal kiboltosodott, a hámszűrés a has középvezetékénél, a bal válltájékánál hegesen gyógyult. Egészségkárosodása a hasi zúzódás, bélszakadás utáni állapot miatt, hasfali kialakuló sérve miatt 10%-os; krónikus fájdalomszindróma miatti egészségkárosodása 15%-os; tartósan fennálló depresszió túlsúlyú kevert érzelmi-hangulati zavar miatt 5%-os; össz-szervezeti egészségkárosodása 45%-os. A II.r. felperes állapota kialakult, végleges; krónikus fájdalom szindrómája, lelki állapota a jövőben megfelelő segítség, kezelés mellett javulhat. A II.r. felperes a baleset következtében a fizikai terhelést jelentősen kisebb mértékben képes elviselni, hasfali sérülése miatt hasi fájdalmat, törzsében, gerincében fájdalmat érez: hajolással, tartós egy helyben állással járó tevékenységet nem vagy csak nehezen tud végezni. A II.r. felperes diszharmónikus személyiség, pszichés zavar (tartósan fennálló, depresszió túlsúlyú kevert érzelmi és hangulati zavar, poszt-traumás zavar) állapítható meg nála, amely gyógykezelését indokolja. Életkedve gyengült, komoly énkép-zavara, önértékelési zavara van, lelki sérülést szenvedett női-anyai mivolta is. A történeteket feldolgozni nem tudta, alaphangulata depressziós. Párcapcsolata megromlott, a baleset óta szexuális életet nem él, önmagát nem képes elfogadni. Sérüléseire tekintettel esetleges terhessége veszélyállapotot idézne elő, így jövőbeni gyermekvállalása számára többletkockázatot jelentene.

A III.r. felperes mellkasa zúzódott a baleset következtében, amely maradéktalanul, 8 napon belül gyógyult. Nála sem funkcionális, sem esztétikai egészségkárosodás nem alakult ki, a baleset tevékenységeiben nem korlátozza. A baleset miatti pszichés tünetei (dadogás, hiányérzet, szobatisztaságban visszaesés) fél évig álltak fenn. Részben a baleset miatt szorosan kötődik az anyjához. A baleseti élmény már nincsen a felszínen nála.

Az alperes sérelemdíjként az I.r. felperes részére 2 millió, a II.r. felperes részére 1,5 millió, a III.r. felperes részére 100.000 forintot fizetett ki.

Az I.r. felperes módosított keresetében kérte kötelezi az alperest 13.800.000 forint sérelemdíj és ennek 2014.június 6.napjától járó késedelmi kamata, valamint 2015. április 1.napjától havi 50.000 forint jövedelempótló járadék megfizetésére.

A II.r. felperes 8.800.000 forint sérelemdíj és kamata, míg a III.r. felperes 400.000 forint sérelemdíj és kamata megfizetésére kérte módosított keresetében az alperes kötelezését.

Az I.r. felperes az igényét a baleset miatti sérüléseivel okozati összefüggésben beálló egészségkárosodására és munkaképesség csökkenésére alapította. Hivatkozott arra is, hogy a sérülések miatt munkáját nem tudja rendesen ellátni.

A II.r. felperes hivatkozása szerint a sérülései átalakították életvitelét, gyermekének gondozását megnehezítették és megakadályozták abban, hogy újabb gyermeket vállaljon.

A III.r. felperest bordaszűrés érte, lelkileg is felzaklatta az ütközés, dadogott.

Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy a balesetet okozó személynek az alperesnél volt kötelező gépjármű felelősség biztosítása. Hivatkozása szerint az I.r. felperesnek 2.000.000 forint, a II.r. alperesnek 1.500.000 forint, a III.r. felperesnek 100.000 forint sérelemdíjat fizetett meg, az ezt

meghaladó mértékű sérelemdíj igény eltűzött. Vitatta az I.r. felperes jövedelemveszteségének tényét.

A törvényszék ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I.r. felperesnek 15 napon belül 8.000.000, a II.r. felperesnek 1.500.000, míg a III.r. felperesnek 100.000 forintot és ezen összegek után 2014.június 6.napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az I.r. felperest, hogy fizessen meg 36.000 forint, az alperest, hogy fizessen meg 1.464.000 forint feljegyzett eljárási illetéket az államnak. Kötelezte az I.r. felperest, hogy fizessen meg 5.130 forint szakértői költségben és díjban álló perköltséget az államnak. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 166.030 forint szakértői költségben és díjban álló perköltséget, továbbá az I-II-III.r. felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 672.000 forint ügyvédi munkadíjban álló perköltséget. Kimondta, hogy ezt meghaladóan maguk viselik a felek az eljárás során felmerült költségeiket.

Az ítélet jogi indokolásában kiemelte, hogy a károkozás időpontjára figyelemmel a perben a 2013.évi V. tv. (Ptk) rendelkezései az alkalmazandóak. Az alperes nem vitatta, hogy a felperesek kártérítési követelésének jogalapja a 2009.évi LXII.tv.12.§-a, a 28.§./1/ bekezdése, valamint a Ptk.6:535.§. /1/ bekezdése szerint fennáll, az alperes tehát felel a felpereseket a baleset során személyükben ért kár megtérítéséért.

Az I.r. felperes jövedelem veszteségére irányuló követelését a törvényszék alaptalannak ítélte, megállapítva, hogy a járadékiigénnyel érintett időszakban az I.r. felperes jövedelme magasabb volt, mint a baleset előtti időszakban.

A sérelemdíjra vonatkozóan kifejtette, hogy a Ptk.2:52.§./2/ bekezdése alapján a jogosultsághoz elegendő a személyiségi jogsértés. A sérelemdíjra jogosultságot az alperes sem vitatta, így arra a felperesek jogosultak, a mértékét tekintve pedig a felpereseket terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy az elszenvedett jogsértés milyen hátrányt okozott a számukra.

A törvényszék megállapította, hogy az I-II.r. felpereseket súlyos sérülések érték, a III.r. felperes szintén megsérült. Az elszenvedett sérüléseket a szakvélemény alapján határozta meg. Értékelte, hogy a sérülések mind az I., mind a II.r. felperesek életét, mindennapjait hátrányosan befolyásolták, egymáshoz és a környezetükhöz való viszonyuk hátrányosan változott. Az I.r. felperes sérülései kihatással voltak a munkavégzésére, a II.r. felperes esetében a súlyos testi sérülések pszichés jellegű sérülésekkel is jártak. A baleseti sérülések miatt a gyermekvállalás a szokásosnál lényegesen nagyobb kockázattal járna, így a sérülések következményei megakadályozzák az újabb gyermek vállalását. A II.r. felperesnek és részben az I.r. felperesnek is a közös gyermek nevelésében is akadályt jelent a testi erejük fogyatkozása, a mozgáskorlátozottságuk. A III.r. felperes tekintetében pedig értékelte, hogy minimális testi sérüléseket szenvedett el, és rövid távon pszichés jellegű sérülések állapíthatók meg nála. Mindezek alapján a sérüléseknek a felperesekre és környezetükre gyakorolt hatását értékelve a Ptk.2:52.§./3/ bekezdése alapján mérlegeléssel az I.r. felperes esetében 10.000.000 forint, a II.r. felperes esetében 7.000.000 forint, míg a III.r. felperes esetében 200.000 forint összegű sérelemdíjat állapított meg és az alperes által már kifizetett összegek beszámításával határozta meg a marasztalási összeget.

A perköltség viselés körében a Pp.81.§./1/ bekezdése és a /2/ bekezdés alapján rendelkezett. Az utóbbi jogszabályi rendelkezést figyelembe véve a teljes követelésre nézve a felperesi oldalra kedvezőbb mértékben, 98 %-ban határozta meg a felperesek pernyertességét és ezt a feljegyzett illeték és jogi képvisellel kapcsolatos munkadíj vonatkozásában vette figyelembe, míg a szakértői bizonyítással érintett részben a felperesi oldalra kedvezőbb mértékben 97,4 %-ban határozta meg a pernyertességet.

Az alperes fellebbezésében az I.r. felperes esetében 5.000.000, a II.r. felperes esetében 2.500.000 Ft-ra és kamataira kérte leszállítani a sérelemdíj jogcímén megállapított marasztalási összeget, míg a III.r. felperes tekintetében a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az I.r. felperes esetében a bíróság a sérelemdíj mértékét jelentősen eltúlozta, nem a balesetkori ár- és értékviszonyokra tekintettel és nem a hasonló kárügyekben megállapított kártérítések, illetőleg sérelemdíj figyelembe vételével állapította meg. A 10.000.000 forintos sérelemdíj megítélésére olyan személyek esetében kerülhet sor, akiknek életvitele sokkal jelentősebb mértékben nehezült el az I.r. felperesénél. A szakvélemény szerint az I.r. felperes pszichés károsodása, zavara javulhat, ugyanakkor az orvoslására az I.r. felperes nem vett igénybe szakorvosi segítséget, megszegte a Ptk.6:525.§-ban foglalt kárenyhítési kötelezettségét, ezt is értékelni kellett volna. Az I.r. felperes javára megállapítható sérelemdíj 7.000.000 forint, így a már megfizetett 2.000.000 forintra figyelemmel 5.000.000 forint és kamatai további megfizetésére köteles az alperes. Utalt arra, hogy az elismert 5.000.000 forintot kamataival együtt az alperes megfizette.

A II.r. felperes tekintetében hivatkozott arra, hogy a baleseti maradványállapot részben esztétikai, részben pedig funkcionális hátrányként értékelhető. A gerinctörés, a bordatörés és a máj repedése funkcióhátrány nélkül gyógyult. A funkcionális egészségkárosodása 10 %-os mértékben határozható meg. A baleset következményei közé sorolható a gyermekvállalás többletkockázata, továbbá 15 %-os egészségkárosodásként értékelhető a krónikus fájdalom-szindróma, 5 %-osként az emésztési rendellenesség, valamint 25 %-osként a tartósan fennálló depresszió túlsúlyú kevert érzelmi hangulati zavar.

A szakértő 2017.március 20-i tárgyalási nyilatkozata szerint a fájdalom mindig egy szubjektív élmény. A megfelelő pszichés kezelés esetén a II.r. felperesnél ilyen téren javulás várható. Az alperes rámutatott, hogy a II.r. felperes esetén a szakember igénybevételének elmulasztása azért is felróható, mert nem csak súlyos pszichés állapotában (25 % EK.) lehetett volna elérni javulást, hanem a krónikus fájdalom-szindrómája (15 % EK.) is mérséklődhetett volna. Ő is megszegte tehát a kárenyhítési kötelezettségét. A károsult közrehatását a marasztalás összegének meghatározásánál figyelembe kellett volna venni. Utalt arra is, hogy az elismert 2.500.000 forintot kamataival együtt az alperes megfizette.

A III.r. felperes tekintetében hangsúlyozta, hogy a káresemény idején 2,5 éves volt, mellkas zúzódást szenvedett, amely maradéktalanul 8 napon belül gyógyult, sem funkcionális, sem esztétikai egészségkárosodás nem alakult ki. Nem megalapozott az az ítéleti megállapítás, hogy a balesettel okozati összefüggésben fél évig pszichés tünetek (dadogás, hiányérzet, szobatisztaság visszaesése) állt volna fenn. A szakvélemény e körben kizárólag az anya nyilatkozataként rögzíti ezen körülményeket. Konkrétabb választ a szakértő nem tudott adni, így nem nyert igazolást, hogy az anya által elmondott tünetek okozati összefüggésben állnának a balesettel. A III.r. felperes életében a baleset traumatizáló hatása nincs jelen, ez az igazságügyi pszichológus szakértő által feltett kérdésekre adott válaszaiból is kitűnik, így nem szenvedett el tehát olyan mértékű hátrányt, amely 200.000 forint sérelemdíj megállapítását tenné szükségessé.

Kifogásolta a perköltség viselésre irányuló rendelkezéseket arra tekintettel, hogy a Pp.81.§./2/ bekezdésében foglaltakat a bíróság helytelenül alkalmazta, hiszen a teljes felperesi követelésre figyelemmel határozta meg az alperes által fizetendő illetéket, nem pedig az alperes terhére megállapított marasztalási összeg tekintetében. A teljes marasztalás alapján csak 1.009.157 forint összegű le nem rótt illeték megfizetésére lett volna kötelezhető az alperes.

A felperesek csatlakozó fellebbezésükben az I.r. felperes vonatkozásában a sérelemdíj összegét 11.500.000 forintban kérték megállapítani azzal, hogy az összesen megfizetett 7.000.000 forint alapján további 4.500.000 forint és kamatai megfizetésére kötelezze a bíróság az alperest. A már megfizetett 4.000.000 forinton felül a II.r. felperes javára további 5.000.000 forint és kamatai

megfizetésére kérték kötelezni az alperest, míg a III.r. felperes javára a már megfizetett 100.000 forinton felül további 400.000 forint sérelemdíj és kamatai megfizetésére kérték az alperes kötelezését.

Az alperes által megfellebbezett rendelkezések helybenhagyását kérték.

A csatlakozó fellebbezésük indokaként előadták, hogy a sérelemdíj mértékének mérlegelésénél a törvényszék nem vette figyelembe a felperesek életkorát, és csak a II.r. felperesnél vette figyelembe, hogy nem lehet több gyermeke. Az I.r. felperes 41, a II.r. felperes 38 éves volt a balesetkor, így a 75 éves átlagéletkorral számolva életük hozzávetőlegesen felét kell leélniük az egészségkárosodásukkal és maradandó sérüléseikkel.

A második gyermek vállalásának akadályát az I.r. felperesnél és a III.r. felperesnél, tehát a férjnél és a testvérnél is figyelembe kellett volna venni. Utóbbi esetében a testvér hiánya is megalapoz további sérelemdíj iránti igényt. Testvérrel felnőni, testvérré támaszkodni sokkal jobb, mint egykeként felnőni. Ekként a III.r. felperest is sérelem érte azzal, hogy a II.r. felperes nem vállalhat több gyermeket.

Mindezekre tekintettel álláspontjuk szerint az I.r. felperes esetében 11.500.000 forint, a II.r. felperes esetében 9.000.000 forint, míg a III.r. felperes esetében 500.000 forint sérelemdíj erejéig megalapozott az igényük.

Az alperesi fellebbezéssel kapcsolatosan hivatkoztak arra, hogy az I.r. alperes által megjelölt két eseti döntés az új Ptk. hatályba lépése előtt született, így az nem alkalmazható. Mindemellett csak általánosan hivatkozik arra az alperes, hogy az egységes ítélkezésre törekedni kell. Semmilyen konkrét esetet nem jelölt meg a körben, hogy az alperes által ismert esetekben csak ott ítélték meg az elsőfokú ítéletben megjelölt mértékű sérelemdíjat, amelyekben súlyosabban elnehezült a sérült életvitele. A felperesek nyilatkozata szerint az általuk ismert esetekben sokkal magasabb összegű sérelemdíjat ítélték meg a bíróságok. Az eseti döntések kimondják, hogy mindig az egyedi konkrét körülményeket kell mérlegelni.

A perbeli esetben nem lehet kizárólag az egészségkárosodás mértékének meghatározásából kiindulni, hiszen ettől függetlenül a felperesek élete gyakorlatilag tönkre ment a baleset következtében. Megromlott a házasságuk, nem élnek szexuális életet, nem tudják a barátaikkal a kapcsolatot tartani.

A Ptk.6:525.§./1/ bekezdése a kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség felróható megszegése miatt keletkezett kár megtérítése alól mentesíti a károkozót. Az alperes által idézett szakvélemény szerint a pszichés zavar spontán, vagy kezeléssel javulhat, tehát akár magától is javulhat, nem igazolt, hogy szükséges a pszichológus az I.r. felperes esetében. Mind emiatt a kár nem azzal okozati összefüggésbe keletkezett, hogy az I.r. felperes nem keresett fel pszichológust. Ezen túlmenően az idézett rendelkezés a kártérítés tekintetében irányadó, a sérelemdíjra pedig ilyen rendelkezést az új Ptk. nem tartalmaz. Vizsgálni kell a károkozó magatartásnak a sértettre és a környezetre gyakorolt hatását is. Az egészségkárosodásnak csak kis részét képezi a pszichés károsodás, továbbá nem kizárólag az egészségkárosodás alapján kell a sérelemdíj összegét mérlegelni.

A II.r. felperes esetében csupán feltételezés az alperes részéről, hogy szakember igénybevételével a krónikus fájdalom-szindróma is csökkenthető lenne. Az sem bizonyított, hogy pszichológushoz fordulás esetén javulás következne be. Az öt ért sérülések objektíve kizárják, hogy teljes értékű életet éljen, így a pszichés állapota sem lesz sohasem teljes.

A III.r. felperes vonatkozásában is alaptalan az alperesi fellebbezés. A felperesi fellebbezésben kifejtettek szerint értékelni kellett volna, hogy a III.r. felperesnek nem lehet testvére, így 500.000 forint erejéig alapos a sérelemdíj iránti követelés.

A felperesek csatlakozó fellebbezése és az alperes fellebbezése érdemben nem alapos, utóbbi ugyanakkor a perköltségviselés körében megalapozott.

Az I.r. felperes jövedelemveszteség megtérítése iránti keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. A másodfokú eljárás tárgyát az alperest sérelemdíj és perköltség megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezések felülvizsgálata képezte.

A törvényszék a felperesek sérelemdíj iránt érvényesített igénye körében a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a beszerzett peradatokat okszerűen értékelte, az ítéletében megállapított tényállás azzal a kiegészítéssel teljes és megalapozott, hogy a II.r. felperes esetében a tartósan fennálló depresszió túlsúlyú kevert érzelmi- hangulati zavar miatt helyesen 25 %-os egészségkárosodás, továbbá az emésztési rendellenesség miatt 5 %-os egészségkárosodás állapítható meg (19.sorszámú szakértői vélemény 11.oldal 1.bekezdése).

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj összegszerűsége körében hozott döntésével érdemben, az indokok részbeni kiegészítésével az alábbiak szerint egyetértett.

A törvényszék által a sérelemdíj jogintézményének rendeltetéséről, alkalmazásának feltételeiről, az összegszerűség körében értékelendő körülmények, hátrányok bizonyításának kereteiről, lehetőségéről kifejtetteket az ítélet tábla maradéktalanul osztotta.

Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj jogintézményének rendeltetését, a jogi sajátosságait helyesen értékelte, az összegének megállapítása során figyelembe veendő releváns körülményeket ítélete indokolásában a felperesenként egyediesítve, túlnyomórészt külön is nevesítve (10.oldal utolsó és 11.oldal első bekezdés) értékelte.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a lefolytatott szakértői bizonyítás alapján az I-II.r. felperes terhére - a megfelelő pszichés kezelés igénybevételének mellőzése miatt - megállapítható a Ptk.2:52.§./2/ bekezdése folytán alkalmazandó 6:526.§./1/ bekezdése szerint elvárható kárenyhítési kötelezettség elmulasztása. Ugyanakkor a felperesek helyesen hivatkoztak a csatlakozó fellebbezésükben arra a szintűgy értékelendő körülményre, hogy az I-II.r. felperesek a balesettel okozati összefüggésben bekövetkezett egészségromlást, annak minden hátrányával együtt életük delén, 42 és 38 évesen szenvedték el. Akkor, amikor családi életük és egzisztenciájuk felépítésének szakaszában voltak és ezek kiteljesedése elé gördített akadályt (további gyermekvállalás megghiúsulása, munkaképességük csökkenése, társasági életük elnehezülése, házastársi kapcsolatuk megromlása miatt) a bekövetkezett baleset.

Nem ítélte a megítélt sérelemdíj leszállításának megalapozására alkalmasnak az ítélet tábla az alperesnek a bírói gyakorlatra irányuló hivatkozását. Az alperes egyetlen konkrét döntést sem jelölt meg annak alátámasztására, hogy a hasonló - ekként összehasonlításra alkalmas - ténybeli alapokon nyugvó bírósági eseti döntésekhez képest eltúlzott az elsőfokú ítéletben meghatározott sérelemdíj. Az ítélet tábla e körben arra is rámutat, hogy az eseti döntések értékelésének lényeges szempontja a jogsértés bekövetkeztének, ekként a sérelemdíj esedékességének időpontja, mely a perbeli esetben 2014.június 6.napja, azaz az ilyen jellegű perekhez, eseti döntésekhez képest relatíve késői időpontra tehető.

A III.r. felperest illetően a felperesi csatlakozó fellebbezés helytálló hivatkozásának megfelelően valóban értékelendő, hogy nem lehet testvére, de az is megállapítható, hogy csupán rövid távú pszichés jellegű és 8 napon belül maradéktalanul gyógyuló fizikai sérüléseket szenvedett el.

Az alperes által előadottakkal szemben a személyiségi jogsérelem jellege és súlya - a testi és lelki egészséghez fűződő jog átmeneti sérülése, a baleset által nyilvánvalóan kiváltott ijedtség, lelki trauma - megalapozza a törvényszék által - a már teljesített összeggel együtt - 200.000 forint sérelemdíjban megállapított igényt, ugyanakkor annak felemelése nem indokolt.

Mindezen körülmények együttes értékelésével az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj a felpereseket ért személyiségi jogsérelem súlyával, az általa előidézett hátrányokkal arányos, így annak megváltoztatását nem látta indokoltnak.

Az ítéltábla az alábbiakra tekintettel megalapozottnak ítélte az alperesnek az őt állam javára eljárási illeték megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéssel szemben benyújtott fellebbezését. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az összecszerűségében mérlegeléstől függő felperesi követelés a sérelemdíj körében nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak, így a Pp.81.§./2/ bekezdése alkalmazását látta indokoltnak. A rendelkezés értelmében a megítélt összeg erejéig a bíróság a felperest teljes egészében pernyertesnek minősítheti és nem a teljes pertárgyérték és a pernyertesség-pervesztesség pontos aránya alapulvételével, azaz nem a 81.§./1/ bekezdés alkalmazásával dönt a perköltség viselésről. A Pp.81.§./2/ bekezdése azonban a fentiek mellett is - a szövegéből levezethető helyes értelme szerint - csupán az ellenérdekű fél terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltségben való marasztalást teszi lehetővé, azaz csak a terhére megállapított marasztalási összeg utáni ügyvédi munkadíj, eljárási illeték, stb. teljes viselésére kötelezhető az ellenérdekű fél. A tényleges pertárgyérték után lerovandó illetéknek az ellenérdekű fél marasztalását meghaladó kereseti kérelemre jutó, azzal arányos részének viselésére az ellenérdekű fél nem kötelezhető (BH. 1995.722. II.pont, az indokolás utolsó bekezdése).

A kifejtettekre tekintettel a tényleges pertárgyérték alapján számítandó illeték marasztalási összeggel arányos hányadának megfizetésére kötelezhető csupán az alperes, melynek összegét az ítéltábla a Pp.253.§./3/ bekezdésében foglaltak szerint, a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel 1.009.200 forintban határozta meg. Az állam által ezt meghaladóan előlegezett eljárási illetéket a felpereseknek egyetemlegesen kell megfizetniük az állam javára.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, míg az alperes által az államnak fizetendő eljárási illeték összegét leszállította, az ekként kialakuló különbözet megfizetésére pedig a felpereseket egyetemlegesen kötelezte.

A felperesek csatlakozó fellebbezése és az alperes fellebbezése érdemben eredménytelen lett, így az e körben felmerült illetéket a fellebbező felek kötelesek megfizetni az államnak.

A 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./2/ bekezdés a./pontja és /5/ bekezdése alapján a felperesek az eredménytelen csatlakozó fellebbezésük körében Áfával együtt hozzávetőleg 90.000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére lennének kötelesek, míg az alperes az eredménytelen fellebbezése körében hozzávetőleg Áfával együtt 150.000 forint megfizetésére lenne köteles. Ezek beszámításával az ítéltábla az alperest a felperesek, mint egyetemleges jogosultak javára mutató különbözet megfizetésére kötelezte. Az Áfa tartalom megállapítása körében a felpereseket képviselő dr..... másodfokú eljárásban tett nyilatkozatát vette figyelembe.

Győr, 2017. október 25.

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk. a **Dr. Maurer Ádám sk.** **Dr. Vass Mária sk.** bíró
tanács elnöke előadó bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó

